

Nederlandse Vereniging in Finland

Noorderlicht

Officieel orgaan van de Nederlandse Vereniging in Finland

Jaargang 9, nummer 3 September 2003

Wijziging in bestuurssamenstelling

Klaas van der Veen legt na ruim een half jaar zijn voorzittershamer weer neer. Klaas is met zijn werk hier gestopt en vertrekt eind september permanent naar Polen. Helaas voor ons als Vereniging, zitten we daardoor nu zonder voorzitter. De vice-voorzitter, Arie Oudman, neemt als interim voorzitter zijn taak over. Omdat een gecombineerde functie voorzitter/penningmeester niet wenselijk is wordt naarstig naar een oplossing gezocht om deze functies gescheiden te houden. Wij hopen als bestuur op de Algemene ledenvergadering (3 oktober) u van de uiteindelijke wisseling op de hoogte te brengen.

We wensen Klaas een prettige en succesvolle start in Polen. Veel geluk van ons allemaal.

Overigens maakt hij het zich niet gemakkelijk: eerst de Finse taal en nu het pools :-)

het Leidens Ontzet,

Traditiegetrouw viert de Nederlandse Vereniging weer het Leidens Ontzet. Noteert u alvast in uw agenda: 3 oktober om 19.00 uur. Wederom is het weer in Hirvenpäämaja, het welbekende rode blokhuut in Hertoniemi (Hiihtomäentie 34A), Helsinki. Voor diegenen die nieuw zijn is aan het eind van dit bericht een route beschrijving*.

Via de Nederlandse Ambassade krijgen we weer haringen uit Leiden! Ook staat het witbrood en de hutspot met uien weer op het menu. Afwijkend van het oorspronkelijk Leidens menu uit 1574 zullen we ook andere lekkernijen op tafel zetten. Het feest begint om 19.00 uur en evenals vorig jaar vragen wij een bijdrage van 5 euro per persoon. Kinderen tot 12 jaar zijn gratis.

Hartelijk welkom.

Voor de voorbereiding en/of de bardiensten worden nog vrijwilligers gezocht.

Graag aanmelden bij Arie Oudman (arie@oudman.pp.fi of tel. 050-590 3706).

Mocht u niet aanwezig kunnen zijn: op 8 oktober hoopt BVN-TV (wereldomroep) in hun uitzending onder anderen van het gebeuren in Helsinki verhaal te doen.

Direct voorafgaand aan het Leidens Ontzet houden we de Algemene Najaarsledenvergadering. Hierover meer elders in het Noorderlicht.

* "Hirvenpäämaja" (<http://www.kolumbus.fi/nedver/hirvenpaamaja.htm>) is een rode blokhuut dat centraal gelegen is in Hertoniemi, Helsinki en is onder anderen te bereiken via de metro: uitstappen halte "Hertoniemi" en vervolgens met bus nr 80A twee haltes richting Länsi-Hertoniemi (meer reismogelijkheden op: <http://pathfinder3.meridian.fi/ytv/fi/>)

Het Schoolkamp, voor een verslag zie blz 10 t/m 12

Algemene Najaarsledenvergadering

Voorafgaand aan het Leidens Ontzet feest wordt de Algemene Ledenvergadering gehouden. We hopen de vergadering kort en bondig te houden zodat we tijdig klaar zijn vóór het begin van het Leidens Ontzet feest.

Plaats: Hirvenpäämaja, Hiihtomäentie 34A, Helsinki*

Datum: vrijdag 3 oktober 2003

Tijd: 18.00 uur

Agendapunten van de algemene ledenvergadering:

1. Opening
2. Verkiezing Voorzitter en Secretaris van de vergadering
3. Vaststelling Agenda van de vergadering
4. Notulen van voorjaarsledenvergadering
5. Discussiepunten
 - bestuurssamenstelling
 - activiteiten in andere steden
 - Noorderlicht
6. Programma van activiteiten in 2004
7. Goedkeuring begroting van 2004
8. Goedkeuring contributie van 2004
9. Rondvraag
10. Sluiting vergadering (ruim voor 19.00 uur)

Wilt u voortijdig de vergaderstukken inzien kunnen we u deze toesturen hetzij per email hetzij per post. Nederlandse Vereniging in Finland (Secretariaat), Voudinkuja 1 B 6, 02780 Espoo. Email: nedver@kolumbus.fi

*Hoe komt u bij de locatie:

Hirvenpäämaja (Hiihtomäentie 34A) is een rode blokhut dat centraal gelegen is in Herttoniemi, Helsinki en is onder andere te bereiken via de metro: uitstappen halte "Herttoniemi" en vervolgens met bus nr 80A twee haltes richting Länsi-Herttoniemi (meer reismogelijkheden op: <http://pathfinder3.meridian.fi/ytv/fi/>)

Mededeling van de Ambassade

Reizen naar Amerika

Met ingang van 1 oktober 2003 dient iedere Nederlander die naar de VS wil reizen in het bezit te zijn van een paspoort met een machine leesbare zone.

De Nederlandse paspoorten voldoen al sinds 1995 aan die eis, dus zover geen probleem.

ECHTER, een probleem doet zich voor bij kinderen die staan ingeschreven in het paspoort van een van beide ouders. De gegevens in de machine leesbare strook hebben alleen betrekking op de houder (vader of moeder) van het betreffende paspoort. Dit

betekent dus dat de ouders in een dergelijke situatie de keuze hebben uit twee mogelijkheden:

- een B1/B2 visum aanvragen voor de kinderen;
- voor ieder kind een eigen Nederlands paspoort aanvragen.

Nadere informatie kan op de volgende websites worden gevonden: www.travel.state.gov/vwp.html of www.usemb.nl/cnvmain.html

Eerste ontmoetingsavond in Vaasa

Tijdens de koninnedag bijeenkomst in de residentie van de Nederlandse ambassadeur wordt ik naar buiten gestuurd met de zinsnede: "Er loopt iemand rond met een button 'Praat mar Frysk'." In de hoek van het balkon zie ik een jongeman staan met een onmiskenbaar Frysk vlaggetje op zijn borst en de genoemde tekst.

Hij is in gesprek met twee anderen; ook Friezen.

Dave Bekkema blijkt in Vaasa te wonen en na een gesprek in onze 'memmetaal' besluiten we om binnenkort in Vaasa eens een biertje te drinken.

Vanwege mijn werk ben ik af en toe in Vaasa en bovendien heb ik daar een aantal nederlandse collega's. Dinsdags loop ik even bij Joost Bos binnen. Hij wijst mij op een drietal nederlanders bij de Service organisatie. Zij waren al vele jaren voor ons naar Vaasa gekomen. Op mijn kennismakingsrondje nodig ik hun uit voor een biertje.

Een Nederlandse collega uit Duitsland brengt bijna al zijn werktijd in Vaasa door en dus vraag ik ook hem om te komen. Hij antwoordt dat er een half bataljon Nederlanders zijn.

De donderdagavond komen er meer dan 10 mensen naar Strampen. Een aantal

lokale nederlanders blijken elkaar toch wel te kennen, bijvoorbeeld van een taalkursus. Erik was gebeld door Jos. Een paar uurtjes waren zo voorbij en gelukkig werd er deze dag weer normaal

gevlogen. Tijd om afscheid te nemen. Erik geeft mij een lift naar het vliegveld. Een volgende avond is ondertussen onderling geregeld en de eerste nieuwe leden hebben zich gemeld.

Klaas van der Veen, de voorzitter

van links Dave Bekkema, Erik Smit, Klaas van der Veen

van links Peter Zaagsma, Jos Beukelman, Jan Egbers (nieuw lid uit Hamburg), 2 gasten uit Nederland

Eerste ontmoetingsavond in Vaasa: Tom Makkee verder 3 gasten uit Nederland

Jos Helmich

Ik heet Jos. Ik woon in Forssa. Ik ben onlangs getrouwd met Kaija. We hebben een kat die Iitu heet. Wij zijn half augustus vorig jaar verhuisd naar een “omakotitalo”. Leuk huis, leuke tuin, leuke omgeving. Wij zijn nu vooral in de tuin aan het hobbien. Eens in de week gaan we naar Vesihelmi. Het zwemparadijs van Forssa. Verder speel ik zo en dan badminton en binnenkort klim ik weer op de fiets. Van de zomer komt mijn kayak over uit Nederland. Dan kan ik ook weer op de Finse meren kanoen.

Wij zijn thuis nogal agrarisch georiënteerd. Kaija is senior onderzoeker bij MTT (Agrifood Research Finland), en ik programmeer embedded systemen voor Valtra Tractoren. Je ziet, ons leven is geheel en al op het welzijn van de Finse boer gericht. Omdat wij in de praktijk nog geen plantje op ons bureau hebben is de tuin best belangrijk geworden je kunt me daar vaak in mijn vrije uurtjes vinden.

Een andere hobby van mij is koken. Ik kook vaak Indonesische, Indiaas, Latijns Amerikaanse en Oud Hollandse gerechten. Soepen en deegwaren laat ik vaak aan Kaija over, die is daar een kei in. Specialites de la maison. Pannenkoeken, zuurkool met spek, Indiase Kippenlever, bami goreng, spaghetti met groentenprutje. Dat zijn de dingen die ik in een handomdraai doe. Voor verfijndere recepten duik ik in het kookboek.

Wat mijn vorig leven betreft. Ik ben geboren in Rotterdam. In het zuidelijkste van zuid. Drie jaar gewoond. Toen naar den Hel- der verhuisd. Dat is wel, althans in mijn ogen, de meest grauwe grijze stad van Nederland. Niks

je zoveel kerkelijke stromingen en afsplitsingen vinden. Vanwege mijn studie (econometrie) ben ik in Groningen beland. De meest gezellige stad van Nederland. Ik beschouw Groningen nog steeds een beetje als mijn stad. Turku

marine blauw. Grijs, grijs, grijs. Daarna in Hoogeveen gewoond. De meest protestantse stad van Nederland. Nergens anders kun

heeft een beetje eenzelfde karakter, maar ja iedereen in het noorden weet het. Er gaat niks boven Groningen!!

Vader de Caluwe 90 jaar.

Sinds vele jaren is vader de Caluwe lid van de vereniging. Hij heeft veel bijgedragen in het vroegere jaren van het bestaan van de Nederlandse Vereniging. Harry Maat heeft hier eerder al over geschreven in Noorderlicht Jaargang 6 nr. 1. Zie ook <http://www.kolumbus.fi/nedver/caluwe.htm>

Op dinsdag 6 mei vierde Pater Robert de Caluwe zijn negentigste verjaardag met een receptie van 12.00 tot 18.00u in het Ekumeeninen keskus even ten noorden van het idyllisch gelegen Bodominjärvi in Espoo. Het bestuur van de vereniging maakte van de gelegenheid gebruik om hem persoonlijk tijdens de receptie de felicitaties namens de vereniging over te brengen. De Vereniging werd vertegenwoordigd door Klaas van der Veen, Peter Starmans en Arie Oudman. Arnold Pieterse van de Vereniging Nederland-Finland kwam eveneens. Het was een mooi feest, het weer was prachtig en velen kwamen hem de gelukwensen brengen. Met zijn negentig jaren is hij nog een zeer vitaal mens. We wensen hem nog vele goede jaren toe. Na afloop hebben we nog even een bezoek gebracht aan het kerkje met vele van door hem geschilderde ikoonen.

Arie Oudman

Nieuws uit Turku

Op veler verzoek werd er in Turku door Kien, Maarten en Anita een barbecue avond georganiseerd bij Anita en Jarno thuis op het terras. De opkomst was tien Turkunaren die het eten eer aandedden. Later op de avond togen een aantal per fiets en bus naar het centrum om daar het feest voort te zetten bij het

down bij the lighteri festival.

Turku heft een nieuwe stamkroeg namelijk Ribs het steakhouse wat gerund wordt door jawel een Ne-

derlander.

Het midsummer festival is hier in Turku rustig voorbij gegaan voor de meeste Nederlanders. Een aantal zijn naar een zomerhuisje gegaan, maar de meesten hebben het rustig thuis met een borrel gevierd.

De borrelavonden blijven ook in de zomer hetzelfde de tweede donderdag van de maand in bovengenoemde plaats om 7 uur.

Vakantie in Lapland

Niet omdat de laatste tijd zoveel over Lapland geschreven is, ik denk aan artikelen van en over Bart Braafhart (Salla), de Nederlandse Atie (Sevettijärvi), Petronella (Lemmenjoki) of de reiservaring van Arnold Pieterse (die het Petronella-land) heeft bezocht, nee zuiver om u kond te doen van een heel bijzondere vakantie aan het Räkjärvi, gelegen in het tot nu toe meest noordelijke van Lapland tot dusver in één van de voorgaande artikelen genoemd.

Zo'n tien jaar hadden wij al een uitnodiging van mijn schoonzusje om hun mökki aan het Räkjärvi te bezoeken. Wij besloten dit jaar om onze nieuwsgierigheid niet langer op proef te stellen. Lange tijd van te voren moest het tijdstip worden vastgesteld omdat "Jukola" zeven eigenaren telt die ieder op hun beurt daar voor vakanties gebruik van maken. Hetgeen overigens altijd zonder morren, in goede overeenstemming wordt gepland.

Om geen tijd te verdoen aan de reis werd gekozen voor de vliegreis naar Ivalo. Daar werden we afgehaald door mijn schoonzusje, haar man en hond Ida, een drugs-speurhond (Labradorin Noutaja) met pensioen.

We zouden eerst een zwager bezoeken, die jaarlijks vijf maanden gaat goudzoeken, zijn caravan staat in een klein kamp aan de Sota-joki. Om daar te komen moesten we net als Petronella en Arnold Pieterse voor ons zijn gegaan, 40 km ten zuiden van Ivalo, de hoofdweg af richting Kuttera. Al gauw zie je als je die verharde weg opdraait overal

housevans of caravans staan van dus goudzoekers.

Na zo'n 25 km is er dan een kruispunt met een kiosk, dat is een soort aanlegplaats voor de goudzoekenden, daar drink je koffie of bier op een terrasje, daar wordt je post naar toe gestuurd en kun je de meest belangrijke eerste levensbehoeften verkrijgen. Verder heeft men daar een grote naam in verse doughnuts! Die worden van heinde en ver gehaald.

Daar sloegen we rechts af op weg naar het kamp aan de Sotajoki. Vlak daarvoor werd een groot kamp aan een klein bijgaans droog riviertje gepasseerd. De weg was niet al te slecht maar behoedzaam rijden was geboden. Na de wagen geparkeerd te hebben moesten we nog een honderdtal meters te voet afleggen. In het kamp zijn een stuk of tien goudzoekers werkzaam. De claimhouder bleek een "ze" te zijn. Maija, een vrouw van ongeveer even in de vijftig, die met haar man Risto, en haar schoonzoon de "mijn" beheren. Mijn zwager blijkt al jaren met hen bevriend te zijn.

Mijn zwager wilde ons beslist een kleine demonstratie geven van zijn werken. Hij trok een duikerspak aan, zette een snorkel op, startte een compressor en met een reuze formaat stofzuiger, hijzelf bijna geheel onder water, werd de grond van de rivierbodem opgezogen. De zuigslang met een diameter van 15cm is aangesloten op een filter en kist, waarin zich een "riihilä" bevindt (een soort wasboord-achtige bak) waarin het fijne stof en steenkorrels blijven steken. Als de riihilä vol is wordt het

proces gestopt. De riihilä wordt schoongemaakt en verder in de vaskooli als het ware gezeefd. Mijn zwager kon na anderhalf uur stofzuigen ongeveer twee gram goud tonen.

Na zijn demonstratie werd er koffie gezet (op de ouderwetse manier natuurlijk) en werden zijn "maten" uitgenodigd op koffie met verse doughnuts. Behalve de voornoemde familie waren er nog drie anderen en later sloot er zich nog een echtpaar (gepensioneerden) bij aan. En verhalen natuurlijk! Net als bij vissers. Dat zo hier en daar toch de waarheid werd gesproken getuigden de goudklompjes aan halskettingen bengelend. De grotere stukken worden zichtbaar gedragen en geeft je kenbaar een bepaalde status.

Na de koffie zou de familie nog een demonstratie geven van het grote werk. Een vijftig meter verder op hadden we al een dragliner zien staan en daarnaast een hoge houten stellage. Ter plaatse was de bedding daar misschien dertig meter breed terwijl de snelstromende rivier maar tien meter breed is. Met de graafmachine werd de bedding uitgegraven, vervolgens werd de inhoud van de bak (vol grote keien) in een grote trechter gedeponneerd en via een drie trapsfilter eenheid, per trap gespoeld met flinke constante straal rivierwater, kwam het fijnste spul terecht in een soort grote vaskooli en werd daar onderzocht door "mevrouw zelf".

In het stukje van Arnold Pieterse waarin hij zich afvroeg of het wel lonend was, werd gewaagd van ongeveer 4 kg per seizoen, ik-

zelf had wel eens gehoord van 10 kg. Maar hier bij deze professionals konden we toch geen uitspraken over hun vondsten ontlokken. En ook werd mij duidelijk dat als je met zulke apparatuur vijf maanden systematisch bezig bent zal er vermoedelijk wel iets meer aan te verdienen zijn.

Vier uur vertoeven in het kamp en toen op weg naar onze vakantiebestemming. 180 km te gaan per auto, dus via Ivalo, Inari en Sevettijärvi kwamen we ongeveer om een uur of half elf 's avonds aan op de parkeerplaats, de auto werd uitgeladen en de reis werd voortgezet in een open sloep met aanhangmotor. Het omliggende terrein en de bodem van het meer liggen bezaaid met grote keien. Plaatselijk is het erg ondiep en de lage waterstand droeg er nog een "steentje" aan bij. Eerst over de lengte van het Jänisjärvi, dan een zeer nauw gat, met gestopte motor wikkend over stenen in het Rökkjärvi. Totale duur boottocht 25 minuten. Inmiddels was het begonnen te regenen.

Het mökki, hirsitalo met de naam Jukola, ligt aan de oostelijke oever van het meer, bestaat uit één grote kamer. Behalve de afwasbak, het fornuis en de takka, schoorsteen van de open haard, is alles van hout, zelf gemaakt, zoals de bedden, tafel en banken, maar ook het gastenboek! Het gastenboek bestaat een aantal grillig gevormde planken die aan de muur hangen. Enige planken zijn al volgeschreven. De grote overdekte veranda is ook vermeldenswaardig. Het is daar niet alleen prettig vertoeven, maar men heeft in de loop der tijden alles wat op de 2 ha grond aan curiositeiten gevonden werd als decoratie opgehan-

gen, zo vindt men daar b.v. oude gereedschappen, stukken arreslee, geweien, maar ook schoenmakersleesten!

De andere gebouwen zijn een sauna (met veranda en een aantal slaappleatsen), de WC sinds kort een comfortabel Biolan Kompost toilet, met een brandhout bergplaats onder hetzelfde dak, en een overdekte grill-en rookplaats. Dagelijks wordt er vis gerookt of gegrilled. Verder is er nog een onderaardse kelder heuveltje die als koelkast dient.

De percelen hebben geen electriciteit en waterleiding. Op mijn vraag waar de pomp voor het drinkwater te vinden was, luidde het antwoord die is er niet. Het drinkwater halen we met emmers uit het meer!!! (overigens is het water getest en gaf betere resultaten –gezonder– dan wat uit de waterleiding komt in de grote steden).

Wij hebben ons voornamelijk bezig gehouden met vissen. In verschillende meren werden verschillende vissoorten gevangen. Meestal gingen we er met de boot op uit maar ook wel te voet of een combinatie van beiden. Zo ving we één dag Harri's (zalmfamilie-40cm) uitermate geschikt om te roken. Een andere dag ahven en weer een andere dag siika, waarvoor we meer dan een uur moesten lopen om bij het "111 –meer" te komen. (bij gebrek aan voor de hand liggende namen heeft men zijn toevlucht tot de nummering genomen). Het terrein ligt overal bezaaid met stenen, keien en rotspartijen. Er zijn wel paden maar die zijn eigenlijk onbegaanbaar.

Tot twee keer toe hebben we ons over de Noorse grens gewaagd. Eerst weer de half-uur

boottocht daarna 12 km per auto naar de grens bij Näätämo. Vlak voor de grens werd de hond bij een bevriende relatie (eigenlijk één van de zeven eigenaars, een voormalige grenswacht en tevens een soort talousmies van Jukola, hij neemt daar in het off-season af en toe een kijkje.) ondergebracht.

Het eerste plaatsje over de grens is Neiden, daar is een waterval van de Ivalo rivier. Bij de waterval waren we getuige van de zalmvisserij. Om de twee uur werpt men éénmaal een driehoekig net in het water en haalt er een aantal zalmen uit van 4 tot 10 kg. Alleen de lokale bevolking kan daar zalm afhalen. Op de terugweg hebben we die levensgrote zalmen omhoog zien springen. Soms lukt het niet en verzamelen ze krachten voor een volgende poging. Fascinerend!

De eerste keer in Noorwegen was Bugoynes, Pykeya (klein Finland) aan de Noordelijke IJszee ons doel. Een oude Finse nederzetting daterend uit de 18e eeuw, een pittoresque visserplaatsje, Finse bouwstijl en zowel straat als familie-namen, getuigen van het verleden, bekend om zijn Kungskrabben. Zeer grote krabben worden daar gevangen maar ook gekweekt, met poten zo groot als een onderarm. Wij hebben er één gekocht. Jammer de recessie heeft daar flink toegeslagen. Die krabben cultuur is al niet meer in Noorse handen, de grote moderne visfabriek is gesloten en op de scheepswerf werd gesleuteld aan een Russisch vissersbootje. Het was een schitterende tocht, heuvelachtig eigenlijk bergachtig terrein maar kaal, rotsachtig met mossen bedekt, dan weer

vervolg op blz 8 Onderaan

Spreekwoorden

Misschien komt het door de theezakjes, u weet wel die van Princess, die de tekst van spreekwoorden en gezegden op het bijgaande labeltje voeren. In ieder geval koester ik al jaren de wens om eens te kijken welke Nederlandse spreekwoorden overeenkomen met die in de Finse taal. Want dat is toch een fenomeen!

Het verzamelen van een aantal duidelijke voorbeelden schoot echter niet echt op. Ik had in Holland al enige jaren geleden het "Prisma Spreekwoordenboek" gekocht. Dit leverde niet veel op voor mijn bedoelde beschouwing. Vele spreekwoorden kwamen mij nogal vreemd voor. Onlangs schafte ik het "Groot Spreekwoorden Boek" aan, dat bood meer mogelijkheden omdat in dit boek ook de herkomst, betekenis en gebruik van alle bekende spreekwoorden worden beschreven.

Toen ik in de vakantie in een boekenzaak in een klein dorp "Vanhan kansan sananlaskuviisau" in de etalage zag staan werd ik opnieuw geprikkeld. Die zaak was op dat moment gesloten. Een gang naar de stadsbibliotheek (wat is dat in Finland toch goed geregeld!) leverde veel meer informatie op.

Behalve het voornoemde boek vond ik daar het boek "Maaïman sananlaskuviisau". Dat was nu precies wat ik zocht. Dit boek werd samengesteld

door Matti Kuusi en Outi Lauhakangas en bevat duizenden spreekwoorden en gezegden, gerangschikt naar onderwerp en met de vermelding van de taal van herkomst. De samenstellers hebben daartoe allerlei dergelijke boeken in de meest uiteenlopende vreemde talen geraadpleegd en bovendien een aantal antieke boekwerken. Vooral Agricola en Erasmus hebben een bijdrage geleverd. De Rotterdammer Erasmus reisde over heel Europa en maakte behalve Latijn zich vele talen meester. Hij vertaalde talloze werken en was een van de grote geesten van de 16e eeuw. Over die talen van herkomst kan men zich over de diversiteit verwonderen. Behalve vrijwel alle "Europese" landen (van herkomst) eisen Iran en China en in mindere mate India een groot deel op. Maar ook exotische talen als ovambo, masai, ashanti (allen Afrikaanse) of Tsetseenit, Ingusit, zijn terug te vinden. Kortom aan dit boek moet een gigantische studie vooraf zijn gedaan.

Bij het doorlezen van het boek vond ik het Nederlandse aandeel niet meer zo uniek, maar werd het fenomeen des te groter omdat blijkt dat vele spreekwoorden en zegswijzen in vele talen nagenoeg hetzelfde zijn, m.a.w. letterlijk vertaald. Ik kan me voorstellen dat Nederlandse spreekwoorden in Frankrijk of Duitsland ook gebruikt worden, zoals

Vakantie In Lapland, vervolg

afgewisseld door stranden bezaaid met schelpen aan het heldere water van de IJzsee.

De tweede keer was Kirkenes ons doel, een aardig maar typisch noordelijk stadje, waar pakketvaartboten aanleggen, waar in het winkelcentrum van alles te koop is (uit de rest van Europa). Er zijn enige scheepswerven waar voornamelijk Russische schepen gebouwd of gerepareerd worden, hun bemanningen bevolken de straten en de "paradijselijke" winkels.

Kirkkonummi heeft het de Tweede wereldoorlog zwaar te verduren gehad, dat was het laatste en meest noordelijke steunpunt van de Duitsers, die van hieruit controle probeerden te krijgen over de konvooien naar Moermansk. Het stadje werd de nodige keren platgebombardeed.

Overal waar men rijdt daar in het Noorden, be-

noorden Ivalo moet je op je hoede zijn, rendieren komt men overal tegen, soms alleen veelal in groepjes. Hoe noordelijker, hoe meer. Wij hebben overigens maar één dood dier zien liggen (in Noorwegen). Voor schade aan de kudde door het verkeer zijn de Lappen verzekerd.

We konden de verleiding niet weerstaan om rendiervlees te eten, voor mij altijd al favoriet. In Näätamö kochten we poronpaisti voor Euro 10/kg. Pertti, de talousmies bezorgde ons een 5kg stuk voor Euro 6/kg. En vers!!!

Ik ben vele malen in Lapland geweest, vooral 's winters, nooit eerder in deze hoek. Nooit eerder heb ik daar zo van de natuur genoten als nu. Dan kijk je over zo'n meer, je ziet de lage oevers aan de overkant met eveneens lage begroeiing, berkjes en veel struikgewas en daaroverheen in de verte zich donker

b.v. "geen rook zonder vuur" (Ei sauva ilman tulta) maar behalve dat dit van Europese oorsprong is ook nog uit Iran schijnt te komen. Hoe is het mogelijk dat dit soort taalgebruik kennelijk over de gehele wereld voorkomt!

Hieronder volgen dan een aantal spreekwoorden en zegswijzen die in het Nederlands en Fins overeenkomen, achtereenvolgens in het Fins/ dan het Nederlands en tussen haakjes (oorsprong):

Poissa silmistä, poissa sydäimestä	Uit het oog ,uit het hart (Iran/Libanon).
Toisen kuolo,toisen leipä	De één zijn dood is de ander zijn brood (Engl./W.Eurpa).
Palvelus palveluksen	De ene dienst is de andere waard (Frans/ W.Europa)
Kaksi tietää ennemän kun yksi	Twee weten meer dan één (Noors)
Mene itään tai länteen , koti on paras	Oost West, thuis best (Engl./Duitsl)
Ei lahjahevosen suuhun hampaita katsota	Een gegeven paard niet in de bek kijken (antiek Romeins, Eur,Turks,Tsetsjena,ingusit Paraguay !!!!!)
Oma kotin kullaan kallis	Eigen haard is goud waard (Fins !).
Mitä sydän on täynnä sita suu puhuun (W.Eur.)	
Tyhjä tynnyri kaikene kovimmin	Holle vaten bommen het hardst (Joods,Liivi,Deens,Russisc h)
Hiljainen vesi on syvää	Stille wateren hebben diepe gronden (Eur/Brazilie)
Puhuminen on hopea, vaitolo kultaa	Spreken is zilver ,zwijgen is goud (Eur,Turkije;Braz.)
Yksi lintu kädessä on parempi kun kymmenen taivaalla	Btere één vogel in de hand dan tien in de lucht.(Ashanti/Afrika)
Ei vanha rakkaus ruostu	Oude liefde roest niet. (Eur)

Op de binnenkant van de kaft is zowel voorin als achterin een Oud Hollandse gravure opgenomen, hier volgen enige gezegden die men daar vindt:

Die eerst komt , die eerst maelt
 Beter één vogel in de hant als 10 in de lught
 Twee sotten in eéén huis is te veel
 Dese vist al achter dat neth

H.N.Maat.

aftekenende heuvels met al of niet daarboven hangende grauwe wolken, dichterbij zie je alleen maar keien en mos.Als betoverd blijf je kijken naar de ondergaande zon, die natuurlijk niet ondergaat! Elk besef van tijd is verdwenen. Onbedorven,ongerepte natuur, die de keien heeft neergestrooid waar het haar paste, die geslepen zijn naar een zelf bedacht model.

Eenzelfde gevoel als op zee be kroop me telkens weer , het besef van de Almacht en Oneindigheid van de natuur.

De indrukken in een paar woorden samengevat: heuvels,meren, stenen(keien) en rendieren, goud en vis. Plaatsnamen in twee talen, in het Fins en Saami. Deze zomer zeer weinig muggen.

Harry Maat.

P.S. Bart ik begrijp je beter nu!

Nog enige terminologie m.b.t. de rendieren:

Hirvas – 3 jaar oud mannetjesdier
 Urakka – 2 jaar oud mannetje
 Kermikkä – rendier 2 zomers oud
 Kunteus – rendier 4 jaar oud
 Kosatus – rendier 5 jaar oud
 Nulppo – rendier zonder gewei
 Naamasarvet – behaarde huid over het gewei
 Kopara –poot/hoef
 Tokka- grote kudde
 Outa - bosgrond
 Luppo – naava (baardmos)
 Rykimä- bronstijd
 Räkä – wolk van muggen. (vgl Räkäjärvi!).

Het Schoolkamp

U hebt allemaal wel eens gehoord van het "Nederlandse schooltje" neem ik aan. De verse immigranten gezinnen met kinderen helemaal omdat die waarschijnlijk allemaal gebruik maken van de geboden Nederlandse lessen éénmaal in de twee weken op zaterdagochtend. De Stichting Nederlandse Taal en Cultuur biedt de mogelijkheid. Ria Jansen is de oprichter van de school waar twee leerkrachten hun uiterste best doen om de Nederlandse taal en cultuur levendig te houden bij de leerlingen.

Een jaarlijks terugkerend cultureel evenement is natuurlijk het Sinterklaasfeest. Vroeger werd dat door onze vereniging georganiseerd, maar langzamerhand is dat naar de Stichting overgegaan. Op natuurlijke wijze dat wel, waar o.a. de lokaliteit een rol speelde.

Maar daar wil ik het nu verder niet over hebben. Sinds enige jaren is op initiatief van voornamelijk Karin Uosikainen en de bezielende leiding van

stichtingvoorzitter Tjerk Werkman, een zomerkamp tot stand gekomen. Dit jaar viel al weer het eerste lustrum te vieren. Karin belde mij op of ik ter gelegenheid van de 90ste verjaardag van priester Robert de Caluwé, leider van Oekomenisch Centrum en be-

kend ikonenschilder, wilde schrijven en ook dat er wel eens aandacht besteed kon worden aan het lustrium van het schoolkamp. Wat het eerste betrof, ik kon helaas geen bezoek brengen om die tijd. Gezegd moet worden dat er met zijn 85ste verjaardag een interview met de jubilaris ruim aandacht is geschonken aan deze "markante persoon" en dat bovendien in H:S. dit jaar de levensloop van de jubilaris werd belicht. (Robert de Caluwé is overigens erelid van onze vereniging omdat hij bij de oprichting een rol gespeeld heeft).

Maar nu dat kamp dus. Daar voelde ik wel voor, omdat mij wel duidelijk was dat daar wel iets speciaals aan de hand was. Op donderdag 5 juni bracht ik dus een bezoek aan de PAKANKYLÄ KOULU. Ik kwam even na de lunch aan. De kinderen speelden buiten. De ouders en de leerkrachten ruimden de boel op van de zo juist genoten Spaghetti Bolognese. De leerlingen droegen alle oranje T-shirtjes, de ouders ook, maar met het opschrift "slaaf", de

leerkrachten Luut, Mark en Willeke met opschrift "meester". Alle drie hadden een assistent, respectievelijk Diana, Nicolien en Renate., als ik het goed onthouden heb.

Na een kopje koffie met echte "ontbijtkoek" met de staf, waaronder vele oude bekenden, Ria, Tjerk, en Henk van Waversveld, zou ik wat lessen volgen die kort daarop aanvingen. Er waren drie lokalen waar les werd gegeven.

Mark zijn klas was mijn eerste keuze., de jongere kinderen van 6 tot 10 jaar had hij onder zijn hoede. Eerst werd ik aan de kinderen voorgesteld. In verband met de Bonte Avond, de volgende dag moest er van alles ingestudeerd worden. "Dikkerdje Dap" stond als eerste op het programma. Christian zong daarna "Sur le pont d'Avignon" solo! Maria Vera zal gedichtje opzeggen alles ter ere van het officiële afscheid van Juf Judith, die haar werkzaamheden als jonge moeder en boerin niet meer met lessen op het schooltje kon verenigen.

Het thema van die Bonte Avond was de KOE. In groepen werd vervolgens van alles ingestudeerd. Een groep bemoeide zich met het ABC, een ander met rekenen, eenderde met een giraffe (van karton) in aanbouw en de laatste met dat gedichtje.

Toen verhuisde ik naar de les van Luut. Daar werd de aandacht aan het thema "DROP" gewijd. Na over de bereidingswijze gesproken te hebben moesten de leerlingen paarsgewijze al dan niet geblinddoekt, op smaak en gevoel moesten keuren. Niet eenvoudig om uit meer dan twintig soorten de juiste te kiezen!

De school wordt beschikbaar

gesteld door de gemeente Espoo, de leerkrachten worden betaald door de gemeente Helsinki.

Omstreeks vier uur werden de lessen beëindigd, daarna wandelt het hele gezelschap naar het "kamp". Sommige moeders of vaders komen dan hun spruiten ophalen of gewoon bezoeken, we ontmoetten o.a. Eva Wuite, Sigrid Yang en Bij aankomst in het tentenkamp opgeslagen in de tuin van Uosikainen's werd er eerst wat op zijn Hollands uitgeblazen van de vermoeienissen, voor de staf met een bier of een wijntje, de kinderen hadden een echte coca cola stand en haalden daar hun verfrissingen. Mobiele WC's (één voor dames, één voor heren) waren ook op het terrein geplaatst. De kinderen vermaakten zich uitnemend. Later in de middag kwamen er nog wat ouders, al of niet om het wel en wee van kinderen te "checken", maar voor mijn gevoel meer voor de gezelligheid. Vincent, één van de vaders, nam een aantal kinderen mee die wilden zwemmen, naar een nabijgelegen meer, anderen begonnen de stokjes satéh te rijgen. 's Avonds wordt er namelijk gegrilled. Deze keer de kinderen worstjes, de ouderen satéh. En toen begon het te regenen maar dat mocht de pret niet drukken, een lange overdekte veranda en de cola-tent boden voldoende bescherming, behalve voor de moedige grillers!

Ik geloof dat ik om half acht naar huis ben gereden, "de ge-

zelligheid" was toen nog in volle gang.

En het moet gezegd worden, ik was een paar uurtjes getuige van een puur Hollands sfeertje en ouders van Nederlandse kinderen zoiets mag je je kinderen niet onthouden!

Oh, nog even het lesmateriaal komt uit Nederland van de Stichting NOB. .

Harry Maat.

Een Barbecueavond in Oulu

Op vrijdag 15 augustus hielden zo'n 20 (èn een tiental kinderen) Nederlandse, Finse en Fins-Nederlandse Oulunaren een barbecueavond in de tuin van Marina Nijhuis en Rik Wierenga. Om 18 uur druppelden de eerste gasten binnen.

De tafel was al snel gevuld met meegebrachte salades, fruit, Hoepman spekjes, karjalanpiirakat met munavoi, stokbrood, en natuurlijk gegrilde makkara en hamburgers. Om het helemaal af te maken, bezorgde Consul van de Nederlandse Ambassade Heikki Häggkvist (directeur van Wetteri Oy), ons 6 grote flessen champagne.

Tussen het smullen en gebabbel door, sprongen kinderen meters hoog op de trampoline en zorgde accordeonist Herman Smous voor Nederlandse en Finse feestmuziek. Het meezingen van de Nederlandse nummers viel zonder tekst wat tegen na al die jaren Finland, maar met meeneuriën kwamen we een heel eind. In de huiskamer liet Nathalie ons kennis maken met de nieuwste cd van Bløf, vers overgebracht uit Nederland.

De avond werd besloten met koffie, thee en ijsjes, aangevuld met zelfgemaakt appelgebak, kääretorttu en Nederlandse stroopwafels. Al met al een bijzonder gezellige avond, wordt vervolgd.

De foto's van de barbecue-avond zijn ook de bekijken in de Fotohoek op de website van de Nederlandse Vereniging in Finland: <http://www.kolumbus.fi/nedver/fotohoek/start.html>

Sandra van der Veen

v.l.n.r. Onno de Bruijn, Johan Plomp en Geert-Jan Bluemink

Agenda op website

Op de website van de Nederlandse Vereniging (<http://www.kolumbus.fi/nedver>) vind je een agenda met de meest recente activiteiten, tentoonstellingen, tv-programma's etc., voor/door/over Nederlanders in Finland.

Mocht jezelf iets zien wat leuk zou zijn voor de

agenda of wil je zelf een oproep plaatsen, stuur dan een berichtje naar onderstaand adres:

Sandra van der Veen

Email: sandra.vanderveen@envitop.com

Tel: 050 - 573 9762

Zaterdag 13 september om 16:00

Ontmoetingsavond in Länsi-Uusimaa (Västra Nyland)

De volgende ontmoeting van Nederlanders woonachtig in Länsi-Uusimaa (Ekenäs, Lojo, Ingå, Karis, Vihti, Nummi-Pusula, Sjundeå, Kyrkslätt) is op zaterdag 13 september om 16.00 u bij Henriëtte Rantalaiho, Helsingiuksentie 64, tel. 019-342 654, in Virkkala.

Routebeschrijving: Vanuit Helsinki, volg hoofdweg 25 naar Lohja, rechtsaf bij de eerste afslag naar Virkkala, en dan na 2 km rechtsaf naar de Helsingiuksentie.

Contactpersoon: Stephan Vermeulen
(vermeulen@kolumbus.fi)
Tel. 050 - 322 7144

Woensdag 17 september v.a. 20:00
Borrelavond in Tampere

Vlamingen en Nederlanders ontmoeten elkaar om de week,

op woensdag in Fall's Cafe and Terrace (Kehräsaari), of op donderdag in Salhojankadun Pub (Salhojankatu 29)

Contactpersonen: Nadir Mohammed
(nadir@alpha.cc.tut.fi), en
Johan Scholliers (johan.scholliers@pp.nic.fi)
Tel. 050 - 599 4359 (Johan Scholliers)
vrijdag 3 oktober 18:00
Algemene Najaarsledenvergadering
(zie Blz 2 voor meer informatie)

vrijdag 3 oktober 19:00

Viering Leidens ontzet
(zie Blz 1 voor meer informatie)

Donderdag 9 oktober v.a. 19:00

Maandelijkse Nederlandse borrelavonden

TURKU

Steakhouse & Bar Ribs

Porthaninpuisto

Contactpersoon: Anita Bloed

(abloed@hotmail.com)

Tel. 041 - 502 3545

JYVÄSKYLÄ

Ierse pub onder het Cumulus Hotel

Väinönkatu 3

Contactpersoon: Maaïke Beenen (maaikebeenen@hotmail.com)

Tel. 050 - 599 3116

OULU

Tervahovi

Hallituskatu 13-17

Contactpersoon: Sandra van der Veen (sandra.vanderveen@envitop.com)

Tel. 050 - 573 9762

Iedereen is welkom, leden en niet-leden!!

Vrijdag 10 oktober v.a. 19:00

Maandelijkse borrelavond in Helsinki

HELSINKI

Pullman Bar

centraal station, tweede etage

Contactpersoon: Arie Oudman (arie@oudman.pp.fi)

Tel. 050 - 590 3706

14.11 en 12.12.2003 zijn de volgende data in Pullman om 19:00 uur.

Iedereen is welkom, leden en niet-leden!!

Plaatselijke contacten

Als je op zoek bent naar Nederlanders in jouw buurt, kan je een van de onderstaande contactpersonen bellen of emailen. Zij houden een email-adressenbestand bij van Nederlanders uit hun regio (dat kunnen ook niet-leden zijn), die zich bij hun hebben aangemeld.

Door je ook aan te melden en het contactadres door te geven aan andere Nederlanders uit jouw buurt, kan het plaatselijke netwerk al snel uitbreiden en wordt het makkelijker om iets te organiseren.

De contactpersonen sturen o.a. informatie over plaatselijke activiteiten, mededelingen van het bestuur of nuttige tips door aan iedereen op hun mail-adressenlijst. Als iemand wat wil organiseren (een ontmoetingsavond, barbecue, sinterklaas enz.) dan kan de contactpersoon helpen om de informatie te verspreiden en waar nodig vragen om financiële steun bij het bestuur.

Als je ook interesse hebt om contactpersoon te worden, neem dan contact op met Sandra (sandra.vanderveen@envitop.com, tel. 050 - 573 9762). Je naam, emailadres en telefoonnummer worden dan vermeld in het volgende Noorderlicht. Op de website van de Nederlandse Vereniging in Finland (www.kolumbus.fi/nedver), zullen we het algemene emailadres van de vereniging gebruiken, om spam te voorkomen. De secretaris stuurt in dat geval de voor jouw bestemde mail door.

Sandra van der Veen

REGIO:	CONTACTPERSOON:	TEL.:	EMAIL:
FORSSA	Jos Helmich	044 - 331 7766	jos_helmich@yahoo.com.au
HELSINKI	Arie Oudman	050 - 590 3706	arie@oudman.pp.fi
JYVÄSKYLÄ	Maike Beenen	050 - 599 3116	maaikebeenen@hotmail.com
LAPPI	Aty Gerasimoff	040 - 822 4790	atygerasimoff@fotokone.fi
LÄNSI-UUSIMAA	Stephan Vermeulen	050 - 322 7144	vermeulen@kolumbus.fi
OULU	Sandra van der Veen	050 - 573 9762	sandra.vanderveen@envitop.com
TAMPERE	Johan Scholliers	050 - 599 4359	johan.scholliers@pp.nic.fi
TURKU	Anita Bloed	041 - 502 3545	abloed@hotmail.com
VAASA	Erik Smit	06 - 3651542	erik.smit@efsmit.com

Lähetäjä:

*H. Maat
Naalinkatu 2
05460 Hyvinkää*

FINNAIR

Kopie inleveren voor 31 Oktober 2003.

Artikelen & foto's tekeningen dienen verzonden te worden naar Harry Maat ,
harrynmaat@hotmail.com.

De artikelen gaarne aanleveren als attachment, wordformaat (.doc) of beter als RichTextFormat (.rtf).
Foto's en tekeningen zijn ook van harte welkom. Deze kunnen elektronisch worden gestuurd (als jpeg,
eps, tiff, pdf, 200dpi) of opgestuurd worden naar de redactie

Colofon

Jaargang 9 No. 3. September 2003
Verschijnt minimaal 4 keer per jaar
Oplage: 200 exemplaren

Verantwoordelijke uitgever:

De Nederlandse Vereniging
in Finland
H. Maat
Naalinkatu 2
05460 Hyvinkää

Redactie

Harry Maat (hoofdredacteur)

Medewerkers

Harry Maat, Harry Manders

redactie adres:

Stuur kopy naar:
H. Maat
naalinkatu 2
05460 Hyvinkää
tel: 019-439875
e mail: harrynmaat@hotmail.com

Commerciële advertenties:

Klaas van der Veen 040 867 5664
klaas.van.der.veen@welho.com

**De Nederlandse Vereniging
in Finland**

Bestuur

Voorzitter
Klaas van der Veen 050 - 402 9585
Penningmeester
Arie Oudman 050 - 590 3706
Secretariaat
Michiel Visser 050 - 531 8158
Algemeen bestuurslid (beheer forum)
Jos Helmich 044 - 331 7766
Algemeen bestuurslid (website)
Sandra van der Veen 050 - 573 9762
Algemeen bestuurslid
Wierd Folkersma 0400 - 376 342
Algemeen bestuurslid
Anita Bloed 041 - 502 3545

Homepage:

www.kolumbus.fi/nedver

Discussiegroep"

http://www.starware.nl/nedverfin/
forum

Contactpersonen

Helsinki e.o. -
Klaas van der Veen, 050 402 9585,
klaas.van.der.veen@welho.com
Oulu e.o. -
Sandra van der Veen, 050 573 9762,
sandra.vanderveen@envitop.com
Turku e.o. -
Anita Bloed, 041 502 3545,
abloed@hotmail.com

E-mail: nedver@kolumbus.fi

Lidmaatschap:

Nieuwe leden aanmelden bij het secre-
tariaat.
Nederlandse Vereniging in Finland
(secretariaat)
Voudinkuja 1 B 6
02780 Espoo
Finland
Email: nedver@kolumbus.fi

Contributie:

17,50 €/pers/jaar
35 €/familie/jaar

Bank:

MERITA - Senaatintori
rekeningnummer 200138-476383